

A Tīrs ūdens (2. Mozus 15:22-27)

- ❖ Ja Dievs ir ar mums, kā gan ar mums var notikt kas slikts? Šķiet, tāda bija Izraēla tautas filozofija pēc Sarkanās jūras šķērsošanas.
- ❖ Kad viņi atrada ūdeni nederīgu dzeršanai, viņi sūdzējās: "Ko mēs dzersim?" (2.Moz.15:24). Dievs varēja padarīt ūdeni drošu, pirms viņi bija ieradušies, bet Viņš gaidīja īsto brīdi.
- ❖ Turklāt Viņš lūdza Mozu iesaistīties Viņa brīnuma veikšanā. Kungs viņam deva norādījumu iemest koku, lai attīrītu ūdeņus (2.Moz.15:25).
- ❖ Dievs vēlas, ka mēs apzinātos Viņa klātbūtni, gaidītu Viņa pavēles un sadarbotos ar Viņu.
- ❖ Ja Izraēla pildīja dievišķās prasības un ievēroja Dieva dotos likumus, un viņi varēja būt droši, ka tiks pasargāti no ļaunuma (2.Moz.15:26).

B Maize no debesīm (2. Mozus 16:1-36)

- ❖ Ēstkāre pēc gaļas izraisīja Izraēlā kurnēšanu pret Mozu un Āronu (2.Moz.16:2-3). Būtībā viņu kurnēšana bija vērsta pret Dievu (2.Moz.16:8). Kāda bija viņu problēma?
 - Viņi aizmirsā **pagātni**
 - Viņi koncentrējās uz **pašreizējām** grūtībām
 - Pazaudēja no redzesloka apsolīto **nākotni**
- ❖ Pēc tam, kad Dievs viņiem uzsūtīja ēst paipalas, Dievs tos apgādāja ar maizi, lai pabarotu viņus katru dienu... 40 gadus! (2.Moz.16:35).
- ❖ Šī maize no debesīm bija patiesi brīnums:
 - Saullēktā tā izkusa (2.Moz.16:21)
 - 5 dienas maize bija vienā daudzumā (2.Moz.16:16)
 - 6.dienā divas reizes vairāk (2.Moz.16:22)
 - Sabatā nesabojājās (2.Moz.16:26)
 - Ikdienā atlicinātais līdz rītam, sabojājās 2.Moz.16:20)
 - No piektdienas līdz sabbatam tā nesabojājās (2.Moz.16:23-24)

C Horeba kalns (2. Mozus 17:1-7)

- ❖ "Vai Tas Kungs ir mūsu vidū, vai nav?" (2.Moz.17:7) Vai Dievs katru dienu nesūtīja viņiem maizi no debesīm? Vai viņi Viņu neredzēja mākonī?
- ❖ Izraēla neticība ir pārsteidzoša. Bet, uzmanieties, Pāvils brīdina mūs, lai mēs neiekristu tādā pašā neticības piemērā (Ebr.3:12).
- ❖ Neskatoties uz viņu neticību, Jēzus pats pāršķēla klinti un turpināja tos apgādāt ar ūdeni visā viņu ceļojuma laikā. Jēzus ir "garīgā klints, kas sekoja viņiem" (1.Kor. 10:4).
- ❖ Tāpat kā viņiem, arī mums, Kristus ir dzīvības Avots un mūžīgās dzīvības Devējs.

D Paceltās rokas (2. Mozus 17:8-16)

- ❖ Kad viņi virzījās cauri tuksnesim, amalekieši uzbruka Izraēlam, un Mozus lūdza Jozuam tos aizstāvēt, kamēr viņš, Ārons un Hūrs kāpa kalnā ar "Dieva zizli" (2.Moz.17:8-10).
- ❖ Viņi bija dzirdējuši, ko Dievs bija darījis Ēģiptē. Taču atšķirībā no citiem kānāniešiem viņi nebaidījās. Viņi nicināja Dievu un Viņu izaicināja, uzbrūkot Viņa tautai, lai parādītu, ka viņi ir stiprāki par Viņu (2.Moz.17:16).
- ❖ Kad Mozus pacēla Dieva zizli, Israēls uzvarēja! Bet, kad viņa rokas nogura, Israēls tika sakauts (2.Moz.17:11).
- ❖ Bija pienācis laiks, lai darbības slogu uzņemtos arī citi vadītāji. Ārons un Hūrs atbalstīja Mozus rokas, viņam palīdzēja, lai Dieva darbs būtu veiksmīgs, un tiktu ienaidnieks uzvarēts (2.Moz.17:12).

E Labs padoms (2. Mozus 18:1-27)

- ❖ Redzot zīmi, ko Dievs bija atklājis Mozum, Jetrus kopā ar Ciporu un saviem dēliem devās pie Mozus uz Horebu (2.Moz.3:12; 18:1-5).
- ❖ Jetrus, lai gan nebija israēļietis, pielūdza Dievu. Saņēmis Mozus ziņojumu par to, kas bija noticis Ēģiptē, viņš slavēja Dievu un upurēja Viņam dedzināmos upurus (2.Moz.18:8-12).
- ❖ Jetrus nākamajā dienā, novērojis, kā Mozus tiesā ļaudis viens, deva viņam gudru padomu, sadalīt pienākumus (2.Moz.18:17-23).
- ❖ Mozus pazemīgi ieklausījās šajā padomā Dieva aicinājumu un izvēlējās cilvēkus, kas spēja uzņemties atbildības.
- ❖ Tās īpašības (2. Moz. 18:21):
 - Būt dievbijīgiem
 - Būt uzticamiem
 - Būt neuzpērkamiem

F Dzīvības maize un ūdens: Jēzus

- ❖ Pāvils atgādina, ka 2. Mozus grāmata ir rakstīta mūsu mācībai, tas ir, tām ir garīgs pielietojums mūsu dzīvē (1.Kor.10:1-11).
- ❖ Šie notikumi mūs brīdina no mantkārības, elkdievības, netiklības, Dieva kārdināšanas un kurnēšanas.
- ❖ Jēzus stāstā par ūdeni no klints un maizi no debesīm īpaši attiecināja uz Sevi.
- ❖ Viņš ir tas, kurš sniedz dzīvības ūdeni, kas simbolizē Svēto Garu (Jņ.4:14; 7:37-39). Viņš ir vienīgais, kas var apmierināt mūsu iekšējās slāpes pēc miera, prieka un laimes.
- ❖ Jēzus teica, ka Viņš ir patiesā Maize, kas nākusi no Debesīm. Viņš Pats ir šī maize, kas ir Viņa miesa (Jņ.6:51). Viņa miesa, tika salauzta pie krusta, lai dāvātu pestīšanu visiem, kas no tās "baudīs", un Viņu pieņems kā Glābēju un uzturēs ikdienas attiecības ar Viņu. vienīgi Kristus var remdēt mūsu garīgās slāpes un izsalkumu.